NUFOC

2 1981

INTERNT

FORUM

NORSK UFO CENTER

NORSK UFO CENTER

AVDELINGENE

NUFOC NORD, boks 458, 8001 Bodø
Tlf. 081 - 23 118

NUFOC MIDT, boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 355

NUFOC VEST, boks 1155, 5001 Bergen
Tlf. 05 - 28 01 26

NUFOC ØST, boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

NUFOC SØR, Grensen 4, 4800 Arendal
Tlf. 041 - 22 086

Komitèen, boks 14, 3133 Duken

FELTSEKSJON A:
Seksjonsleder Arne Smevik
Boks 116, 1501 Moss
Tlf. 032 - 54 660

FELTSEKSJON B:
Seksjonsleder Odd Gunnar Røed
Boks 14, 3133 Duken
Tlf. 033 - 83 606

FELTSEKSJON C:
Seksjonsleder Egon Nielsen
Dag Hammarskjøldsv. 49
5033 Fyllingsdalen
Tlf. 05 - 16 09 78

FELTSEKSJON D:
Seksjonsleder Leif Havik
Boks 485, 7001 Trondheim
Tlf. 075 - 82 355

FELTSEKSJON E:
Seksjonsleder Odd Jerpstad
Overrein i Egge, 7700 Steinkjer
Tlf. 077 - 62 267

FELTSEKSJON F:
Seksjonsleder Karsten Sandberg
Boks 78, 7620 Skogn
Tlf. 076 - 82 466

FELTSEKSJON G:
Seksjonsleder Eddy Hansen
Sørvesten 3, 6500 Kristiansund
Tlf. 073 - 81 173 privat
71 055 arbeid

FELTSEKSJON H:
Seksjonsleder Arne P. Thommassen
Brinken 30, Birkenlund
4800 Arendal
Tlf. 041 - 24 686 privat
85 292 arbeid

FELTSEKSJON I:
Seksjonsleder
Vilhelm T. Børs Lind
Gåseid 4, 6017 Åsestranda
Tlf. 071 - 45 343

FELTSEKSJON J:
Seksjonsleder Tor Erik Holtmoen
Prof. Dahlsgt. 35 B, Oslo 3
Tlf. 02 - 56 27 10

FELTSEKSJON K:
Seksjonsleder Tore Skogly
Sandtorg, 9430 Gausvik

FELTSEKSJON L:
Seksjonsleder Bjørn E. Johansen
Boks 118, 5890 Lærdal
Tlf. 056 - 66 353

FELTSEKSJON M:
Seksjonsleder Leif N. Solhaug
Boks 19, 8387 Fredvang
Tlf. 088 - 94 168

FORSKNINGSSEKSJON:
Seksjonsleder Johan Hjelvik
St. p. 80, 7034 Trondheim-NTH

PRESSETALSMANN:
Siv. ing. Hans Kr. Moe
Elgtråkket 3 D, 2014 Blystadlia
Tlf. 02 - 83 87 27 privat
46 19 00 arbeid

RAPPORTNYTT
Boks 1155, 5001 Bergen
Postgirokonto 3 07 08 10

5 nr. pr. år
Abonnement kr. 40,- pr. år

Redaktør: Finn W. Kalvik

Innhold

3 NUFOC - en papirtiger?
7 Den spanske regjering løfter på sløret
9 Ny religion - økende tilhengerskare
11 UFO-religion for Fiskeridirektiratet
12 Vedr. innlegg: "NUFOC - en forening for tallerken-troende?"
13 NUFOCs regnskap 1980
15 Astroarkeologi: Mytologiens skjulte teknologispråk
17 Tyngdekraften og dens natur
19 Bokanm.: UFO og vitenskap
21 Liv i Universet, del 1
25 Verdens første flygende tallerken
26 Nytt fra organisasjonen

REDAKTØRENS ORD:

Gled dere, kjære lesere!

Internt vil fra og med dette nummer og ut året bli utgitt med et sideantall på hele 26, en økning på 4 sider fra det som har vært vanlig inntil nå.
Alle har vi vel innsett at Internt tidligere 22 sider har vært i minste laget sett i forhold til det som betales i årsgebyr, men kostnadene har da stoppet en økning i bladets tykkelse. At vi nå går til det skritt å øke til 26 sider skyldes nedskjæring på andre kostnader, og dessuten økende tilgang på interessant stoff som jeg mener leserne har plikt til å få lese om.
Så jeg vil håpe at det økende antall sider og det som står skrevet på disse sider + de 22 andre vil falle i lesernes smak.

Og glem nå ikke at det er fullt lovlig å sende stoff til Internt. Bladet skal fungere internt innen organisasjonen, og som et utvekslingsblad mellom leserne der vi kan gi hverandre tips, om f.eks, feltforskning.

Melding fra Komitéen

Grunnet økt engasjement på andre felter ser NUFOCs administrerende leder seg nødt til å måtte be seg fritatt sine verv innen sentraladministrasjonen og NUFOC, avdeling Midt-Norge.

Komiteen har i møte den 20. januar d.å. vedtatt å imøtekomme anmodningen.

Komiteen har videre vedtatt foreløbig å nedlegge sentraladministrasjonen. De administrative oppgaver innen NUFOC vil således bli ivaretatt av Komiteen.

Ny avdelingsleder for Midt-Norge blir Leif Havik.

Komiteen takker Kolbjørn Stenødegård for hans utrettelige arbeide gjennom 8 år.

For NUFOCs Kongresskomite
Hans Kr. Moe

INTERNT UFO FORUM

Sørvesten 3, 6500 Kristiansund

Redaktør: Eddy Hansen
Tlf. 073 - 81 173

Tilknytning til NUFOC oppnås ved å sende kr. 80,- (årsgebyr) til Hovedkassen, boks 291, 4801 Arendal, postgirokonto 3 92 82 00, tlf. 041/23 164. Dette inkluderer abonnement på Internt UFO Forum med 6 nr. pr. år.

NUFOC en papirtiger?

I vedlegg (Komitèens skriv av 2/2 -81) til Internt UFO Forum nr. 1/1/81 fikk NUFOCs medlemmer beskjed om at Komitèen i møte den 20. januar i år har vedtatt å nedlegge sentraladministrasjonen i Trondheim. Dette som en direkte følge av at administrerende leder, Kolbjørn Stenødegård, har bedt seg fritatt fra sine verv i NUFOC.

Det er forståelig at mange stiller seg undrende til dette. Stenødegård har jo vært en ildsjel innen NUFOC og UFO-arbeidet i mange år.

Desto mer undrende stiller man seg når det til mange NUFOC-medlemmer blir sendt ut en innbydelse til medlemsskap i Norsk Institutt for vitenskapelig forskning og opplysning (NIVFO), og hvor en av de to innbyderne er selvsamme Stenødegård.

Etter å ha lest NIVFO-brosjyren, sitter en igjen med det inntrykket at det i Norge i dag ikke finnes noen seriøs UFO-organisasjon, men at NIVFO er løsningen for de "sannhetssøkende".

Det er ikke noe rart i at NUFOC-medlemmer lurer på hva i all verden har skjedd?

Jeg skal i det følgende forsøke å gi litt av bakgrunnen og motivene for Komitèens handlemåte.

Fra starten i 1972 var det meningen at NUFOC skulle være en såkalt seriøs organisasjon - vi skulle i vårt arbeide hele tiden skjele til det vitenskapelig aksepteble. Vi skulle blant annet ikke bli talerør for noen spesiell retning innen ufologien, som f.eks. Riksorganisasjonen UFO Norge, som varmt markedsfører: Vi er ikke alene.

For å få dette vitenskapelige preget og for å følge med hva som skjer nasjonalt og også internasjonalt, skulle det opprettes samarbeide med vitenskapelige institusjoner, UFO-organisasjoner og ogspå andre likesinnede organisasjoner hvis aktiviteter kunne komme oss til nytte. Vi skulle videre sørge for å motta presseklipp og klipp fra tidsskrifter i inn- og utland. I tillegg skulle NUFOC knytte til seg vitenskapsmenn som konsulenter som kunne bistå oss i eventuelt analytisk arbeide.

På landsbasis skulle vi så ha en organisasjon som skulle samle inn UFO-materiale og videre bearbeide dette materialet på en helst vitenskapelig måte.

Alt så utmerket ut - på papiret.

Ved starten av organisasjonen var det en selvfølge at starteren Kolbjørn Stenødegård, også søkte å oppfylle de foran nevnte oppgavene. Dette ble også gjort, og alt fungerte utmerket - ifølge Stenødegård.

I avisene kunne folket lese at NUFOC disponerte verdier for 100 000 -er, at vi hadde kontakt med horder av vitenskapsmenn, etc.

Riktignok ble det i begynnelsen av 70-årene gjort en del PR-arbeide for NUFOC. Jeg tenker her spesielt på Djupsjø- og Namsenfjord-dykkingene.

På papiret var altså NUFOC suveren, men hvordan var det i virkeligheten?

A. NUFOCs blader refererte vanlig UFO-materiale uten noe spesielt vitenskapelig preg, altså på samme måte som de fleste UFO-blader verden over.

B. Medlemstallet har siden starten ligget mellom 150 og 220.

C. Innsamling av UFO-rapporter har gått tregt, bl.a. fordi rutinene med nasjonale presseklipp ikke har fungert tilfredsstillende.

D. Kontakten med utland, vitenskapsmenn, organisasjoner, osv., så vi aldri noe til, men de eksisterte selvfølgelig - ifølge Stenødegård.

For enkelte innen NUFOC begynte den ubehagelige sannhet å gå opp. NUFOC var en papirtiger, og noe måtte gjøres.
Forsøk på å bedre organisasjon og rutiner ble gjort flere ganger. En grundig demokratisering ble også gjennomført (jfr. Planheftet). Rutinene var det verre å få gjort noe med, fordi disse fungerte jo utmerket - ifølge Sentraladministrasjonen.

Til det såkalte toppmøtet på Vinstra i november 1980 var der fremlagt diverse emner til diskusjon. Emner og forslag som var ment å bedre NUFOC. B.a. forslag om et ARGUS-abonnement på presseklipp - stikkord "UFO". Administrerende leder slo seg imidlertid helt rabiat og forlot møtet etter ca. èn time og viste seg ikke mer.

Samarbeidet med andre organisasjoner på nasjonalt plan kan kort nevnes for oversiktens og helhetens skyld.
Trondheim UFO-Forening (m/ Stenødegård som leder) og Norges UFO-Informasjon, Oslo (NUFOI) (m/ Hans Kr. Moe som leder) gikk i 1969 i forhandlinger om et samarbeide. Det ble utarbeidet retningslinjer for en landsomfattende organisasjon. Det ble også gitt ut et UFO-blad, Norsk UFO Tidsskrift, med planlagte fire nummer i året.

Stenødegårds oppførsel i pressen var imidlertid av en slik art (spesielt uttalelser om egen organisasjons kapasitet og kompetanse, men også polemikk med egne medlemmer) at NUFOI innså at den planlagte organisasjonens seriøsitet nok ville bli svært diskutabel. NUFOI ville ihvertfall se tiden an.

For å unngå bl.a. avispolemikk og for å gi iallfall èn organisasjon muligheten til nok menneskemateriell (Norge er jo et lite land), valgte NUFOI selv å nedlegge virksomheten. Det skal i rettferdighetens navn også sies at et annet og også vektig argument for å legge NUFOI på is, var at det ville kreve alt for mye å starte en landsomfattende organisasjon alene. Beregnet tid pr. medlem i NUFOI ville bli ca. 9 timeverk pr. uke, og dette fant vi ut var for mye.

En UFO-organisasjon burde Norge dog ha, så arenaen ble overlatt til NUFOC som syntes å ha folk og tid nok til å få til en landsomfattende organisasjon.

Norsk UFO Center regnes å være i full gang fra 1972. Til tross for iherdige demokratiseringsforsøk var misnøyen med enkelte av Sentraladministrasjonens luftslott vedrørende NUFOCs fortreffelighet så sterk at NUFOCs folk i Lillestrømområdet i 1978 brøt ut og dannet sin egen forening, Riksorganisasjonen UFO-Norge. Årsaken skulle være misnøye og personlige uoverensstemmelser med Stenødegård. Noen av NUFOCs folk i Trondheim brøt også av samme grunn med NUFOC. Stenødegårds oppførsel på spesielt interne møter i NUFOC var også en vektig grunn til misnøyen mot ham.

Vi kan, uten å ta munnen for full, slå fast at K. Stenødegård har hovedansvaret for hvordan NUFOC er og hva NUFOC står for i dag, eller iallfall pr. 20. januar i år.

Etter Vinstra-møtet skjønte ledende personer innen NUFOC at noe drastisk måtte gjøres for å redde NUFOC eller for iallefall å prøve å gjøre NUFOC til noe av det NUFOC sto for på papiret (gi papirtigeren liv).

NUFOCs kongresskomitè ble varslet, og Komitèen vedtok i møte den 20. januar 1981 å suspendere administrerende leder. Komitèen skulle videre overta styringen og prøve å få organisasjonen på beina.

Rent humant fikk administrerende leder er valg mellom to onder:

1. Han måtte betrakte seg som fireløpig suspendert til en ekstraordinær kongress i mai 1981 hvor det ville bli fremsatt ønske fra Komitèen om ekskludering.
2. Han kunne få gå frivillig.

Stenødegård valgte naturlig nok alternativ 2 ovenfor. Noe han også har spilt på ved sine forsøk på å få NUFOCs medarbeidere med i sitt nydannede NIVFO. Det er også tydelig at han har lykkes i å lokke enkelte over til en tilsynelatende papirtiger. Denne gangen synes tigeren å hete NIVFO.

For å gi et kortfattet og dessverre tragikomisk bilde av det hele:

1. Administrerende leder i NUFOC, K. Stenødegård, får "sparken" p.g.a. udugelighet, manglende samarbeidsvilje og "uhøvisk" opptreden på interne og eksterne møter.

2. Samme Stenødegård går sporenstreks ut og danner en ny forening, NIVFO, som skal representere det samme som NUFOC gjorde på papiret, men som Stenødegård ikke fikk til å fungere.

3. Enhver kritikk fra Stenødegård overfor NUFOC er selvfølgelig en kritikk mot seg selv og sin egen befatning med NUFOC.

4. I all rettferdighets navn, Stenødegård er en dyktig ufolog, men hans befatning med det organiserte UFO-arbeid må nok nærmest betraktes som en bjørnetjeneste mot det samme UFO-arbeid.

Det er ikke med lett hjerte undertegnede har skrevet ovenstående. Jeg har den største respekt for Stenødegårds innsikt og kunnskap om UFO-saken. Vi har hatt kontakt i mange år, helt siden 1967 da vi samarbeidet i Trondheim UFO-Forening.
For lesernes opplysning har jeg vært med i NUFOC siden 1979. Jeg var skeptisk i det lengste, men bet til slutt på papirtigeren.

Det skulle være unødvendig å nevne at alle påstander ovenfor selvfølgelig kan dokumenteres.

Til slutt vil jeg få streket und under at jeg har tro på NUFOC. Grunntanken bak organisasjonen og de aktive som er med i dag skulle være garanti for at NUFOC kan bygges opp til å bli det den hele tiden på papiret har gitt seg ut for å være. Men dette vil kreve innsats fra oss alle sammem.

Komitèen må søke å knytte de nødvendige kontakter i inn- og utland (vi er allerede i full gang), og medlemstallet må opp. (Vi er i ferd med å trykke nye informasjonsbrosjyrer samt reklameplakater).

Vi har planer om en storstilet vervekampanje, men dette skal vi komme tilbake til.

Men allerede nå - vi trenger nye medlemmer - verv de du kommer over! I stedet for unyttigheter - gi medlemskontigenter i NUFOC som gave!
La oss trekke sammen og gjøre organisasjonen NUFOC slik vi gjerne vil ha den.

Hans Kr. Moe

NUFOC trenger nye medlemmer - verv de du kommer over!

Vi vil fra og med neste nummer opprette en "ordet fritt"-spalte der leserne kan komme med sine personlige meninger om det som ligger dem på hjertet. Det vil da bli fremhevet at innleggene står for skribentens egen regning, og at de ikke må betraktes som NUFOCs offisielle synspunkter.

UFO RAMA

Norsk UFO Center

tilbyr deg en utsøkt samling UFO-materialer.

Du kan velge blant to samlinger:

SAMLING I:

Diverse klassiske UFO-bilder med utførlig tekst.
Bildene er virkelig noe å vise fram, og består av
5 i sort/hvitt, størrelse 15 X 24 cm
1 i farge størrelse 9 X 13 cm
1 i farge størrelse 13 X 18 cm
Alle bildene er kopiert på fotopapir.

Dessuten hefte om aktuelle norske UFO-saker fra 70-årene (med bilder).
NUFOC klebemerke + div.

Pris m/ porto kr. 90,- (+ evt. oppkravsgebyr).

SAMLING II:

Diverse klassiske UFO-bilder m/ utførlig tekst.
Bildene har høy kvalitet, og omfatter
4 i sort/hvitt, størrelse 15 X 24 cm
1 i sort/hvitt, størrelse 21 X 26 cm
2 i farger størrelse 9 X 13 cm
Alle bildene er kopiert på fotopapir.

Heftet om avtrykkene ved Namsen-fjoden (med bilder).

NUFOC klebemerke + div.

Pris m/ porto kr. 70,- (+ evt. oppkravsgebyr).

BEGGE SAMLINGENE som selvfølgelig inneholder forskjellig materiale, kan fås til kr. 150,- m/ porto (+ evt. oppkravsgebyr)

UFO FARGEPOSTER

En riktig godbit!
Paul Villas mest kjente UFO-bilde i fargetrykk, størrelse 30 X 40 cm.

Pris m/ porto kr. 20,- (+ evt. oppkravsgebyr).

Ved kjøp av flere (gaver til slekt og venner!) koster de øvrige kr. 15,- pr. stk.

Bestillingsadresse: UFO Rama, boks 14, 3133 Duken.
Postgirokonto: 3 24 37 30

Den spanske regjering løfter på sløret...

Den 20. oktober inntraff en av de viktigste hendelsene for spansk ufologi og for ufologien i sin alminnelighet. For første gang offentliggjorde den spanske regjering, gjennom en general i flyvåpenet - Don Felipe Galarza - en verdifull dokumentasjon som totalt inneholdt 12 registrerte UFO-hendelser innen spansk territorium i løpet av de seneste årene.

Den som fikk motta denne viktige dokumentasjon - 78 sider med bl.a. skisser, kart, beregninger og fotografier, som hittil har vært betraktet som konfidensiell og hemmelig, etter stemplene å dømme - var den unge jorunalisten ved Bilbao's dagsavis, "La Gaceta del Notre", Juan Jose Benitez. Han ble på denne måten belønnet for sin egenrådighet og for de 150 000 km som han har reist for å undersøke ulike UFO-hendelser.

Disse informasjoner har vært begravet i Flyministeriets arkiv, og de kommer for det meste fra "spesialister", dvs. militærpiloter, kontrollpersonell, militært bakkemannskap. etc. En del av tilfellene er sensasjonelle.

Dette skritt tatt av den spanske regjering kan i betydning side stilles med innholdet i de beretninger som ble frigitt til journalisten Jean-Claude Bourret ved Radio "France-Inter" i Paris, av den daværende franske forsvarsministeren Robert Galley. Spania kan nå med dette betydningsfulle offisielle skritt, regnes sammen med de seks land i verden som utleverer konkrete og udiskutable data om forekomsten av uidentifiserte gjenstander.

Generalen avkrevde Juan Jose Benitez et hedersløfte da denne mottok de 78 sidene:

1. Ikke å avsløre navnene på de vitnene som forekommer i rapportene.
2. Ikke å avsløre den direkte kilden for informasjonene, uten offisiell tillatelse.

- Ettersom jeg personlig ikke er bundet av disse løftene, kommer jeg til å nevne navnene på de som jeg selv har kunnet finne kilden til gjennom mine journalistkollegaer over hele Spania, spesielt da en del av rapportene har vært gjenstand for offentlighet, og altså også kilden for informasjonene er offentlig.

På grunn av tidsnød for min rapport er det umulig for meg å gjengi alle de 12 tilfellene. Jeg begrenser meg til å si at blant disse finnes en UFO-landing i Poligono di Tiro Las Bardenas Reales (Navarra), den 2. januar 1975. Tre dager senere, den 5. januar, dukket UFOene igjen opp på samme sted og gav opphav til ennå en detaljert offisiell rapport.

En annen viktig hendelse (fra 24. november 1974) går ut på at pilotene på et IBERIA-fly til Las Palmas de Gran Canaria holdt på å kollidere med et UFO som kom mot dem. UFOet var blitt oppdaget av radarpersonalet på Gran Canaria, som varslet pilotene.

Et annet av de utvalgte tilfellene består av en ordrett gjengivelse av en radiokonversasjon mellom de to pilotene på et skolefly, T-33, som først lokaliserte UFOet, og to "Sabre" F-86, som var sendt opp

for å forsøke å fange eller jage det uidentifiserte objektet. Denne redegjørelsen på lydbånd ble gjemt i mer enn ni år av den spanske regjering.

Hendelsen utspant seg den 3. juni 1967 i luftrommet innenfor Madrid-sonen. Eventyret varte totalt en time og 17 minutter. Forsøket på å nærme seg UFOet mislyktes som vanlig. Gjenstanden så metallisk ut, var skiveformet og intelligent styrt.

Det fjerde tilfellet i samlingen handler om et fenomen som ble observert den 14. januar 1975 på radarskjermen ved Rea-flyskolen. Det interessante ved denne saken var det faktum at UFOene svarte på koden IFF (Identifisering av venn- eller fiende-fly) - tydelig bevist på radarskjermen GCA ved skolen. Med andre ord virker det som om disse ukjente radarekko simulerte en identifikasjon lignende den som anvendes av de vestlige land (selv omdet var på "sin egen måte") og valgte koder som brukes ved denne basen - ifølge en oberstløyt nant, som bekreftet hendelsen dagen etter i sin rapport.

Tilfelle nr. 5 har vi utelatt, da det sikkert dreier seg om et fragment av en satellitt.

På sjetteplass finner man igjen den berømte hendelsen med en handelsreisende fra Andalusia, Don Andrian Sanchez, som i sin tid vakte stor oppmerksomhet. Senor Sanchez så et gigantisk spoleformet skip som sto på bakken i utkanten av Aznalcoller (Sevilla) den 20. mars 1974. Fra denne enorme farkosten kom en skiveformet gjenstand ut, og denne begynte å følge senor Sanchez. Den fortsatte å forfølge ham hele den strekningen som skiller Aznalkollar fra Castillo de las Guardos, dit vitnet kom skrekkslagen og med nesten ødelagt bil, etter å ha kjørt med meget stor fart på en dårlig vei full av huller og groper.

I tilfelle nr. 7 er vitnene en flyver og hans elev, begge ombord i en "Mirage" III-DE med dobbelkommando, som i en høyde av 6000 meter 40 mil fra Valencia, observerte et merkelig strekt lysskinn til venstre. Observasjonen fant sted under perfekte meteorologiske forhold og den beste sikt. Dato: 26. september 1973.

Rapport nr. 8 (som ikke bar hemmeligstempel), henviser til en lysende gjenstand observert av noen soldater kl. 06.00., den 1. januar 1975. Uttalelsen om rapporten, undertegnet av oberstløytnant og kommandant ved militærflyplassen i Villafria (Burgos), er negativt, men fra VI militærregion, med sete i Burgos, ble det publisert en offisiell note som bekrefter at observasjonen er helt og holdent pålitelig. Objektet var en konformet farkost, med sterkt gul-hvitt lys, som ble observert av noen soldater fra Ingeniørtropp-akademiet mens de var på vei i en "Mini 850" mellom Burgos og Santander. (Soldatene er navngitte i artikkelen).

Oversetterens kommentarer:
Tilfellene nr. 9, 10 og 11 - observasjoner av 1. grad - er mindre interessante og derfor utelatt her i oversettelsen. Nr. 12 derimot er av 3. grad og så omfattende at den vil kreve mye plass. Vi kommer derfor tilbake til denne ved en senere anledning.

Kilde: Notiziario UFO, Antonio Ribera, juli/august 1979.
UFO-SVERIGE AKTUELLT nr. 2 1980

Oversatt av Eva Harling-Svensson. Til norsk ved K. Stenødegård.

Ny religion økende tilhengerskare

Agderposten 25/11 -80

Av red. sekr. Gunnar Christensen (Fiskeridirektoratet)

Hvis en atomkrig skulle ødelegge vår klode vil vesener fra andre kloder komme oss til hjelp i sine "Flygende tallerkener". Dette hevder tilhengere av "UFO-religionen" som har stor fremgang i USA og Europa. Vesener fra andre planeter er høyere utviklet enn oss og sender oss bodskap og åpenbaringer i tillegg til å fremtre som frelsesskikkelser. Det er den tyske religions- og kirkehistorikeren Ernst Benz som beskriver UFO-religionen i sin bok: "Neue Religionen". UFO-religionen har hatt en betydelig vekst særlig i USA i de siste femten-tyve år, men røttene til denne religionen er langt eldre, mener han.

Alt på 1500-tallet fantes en rekke astronomer, naturforskere og teologer som mente det kunne være innbyggere på planeter i andre solsystem som kanskje var bedre intellektuelt utrustet enn vi. Fredrik Christopher Oetinger sammenliknet det moderne naturvitenskapelige verdensbilde med kristendommens verdensbilde. Hans teorier om planetinnbyggere fikk innvirkning på det tyske pietistiske og teosofiske syn.

Franskmannen Bernard Fontenelle utga en bok i 1686 om hvorledes innbyggere på fjerne planeter kan tenkes å være. Immanuel Kant, den kjente filosofen, var svært opptatt av innbyggere på andre solsystemers planeter. Han mente disse hadde en større åndelig og teknisk kapasitet enn oss. Dette behandles i hans store verk: "Algemeine Naturgeschichte und Teorie des Himmels" fra 1755. Det tredje bind i denne serien handler om innbyggere på andre planeter og deres etikk. Kant spekulerte ganske hemningsløst om de fremmede.

Uroen omkring "de flygende tallerkener" begynte i 1947, da privatflygeren Ken Arnold i Idaho oppdaget ni veldig glødende tallerkener som styrtet frem over i himmelen i kolonneformasjon. Han fløy i nærheten av Washington da oppdagelsen ble gjort. Etter Arnold-rapporten kom en mengde liknende rapporter fra hele USA og et UFO-hysteri brøt ut. Den amerikanske forskningskommisjonen som gransket rapportene konkluderte med å utelukke de flygende tallerkeners eksistens som besøk fra andre vesener. Flygemajoren Donald E. Keyhoes kunne derimot avsløre graverende feil ved den amerikanske kommisjonsrapporten og beskrev disse i sin bok: "Flying saucers from outer space".

Georg Adamski ble den nye religionens hovedapostel. Han hevdet å ha møtt et romskip fra Venus og samtalet med piloten i ørkenen hær Palomar Mountain i 1952. Dette avla han offentlig vitnesbyrd om på UFO-kongressen i Wiesbaden.

Sammen med Desmond Leslie skrev Adamski boken: "Flygende tallerkener har landet". Denne boken har påstander om møte og stadig kontakt med vesener fra andre planeter. Dessuten gies en fantastisk kultur- og historiefilosofi: Denne bygger på at vår verdens gamle kulturer har fått hjelp fra vesener hjemmehørende i andre verdener.

Disse har formidlet sine kunnskaper til menneskeheten og gitt grunnlaget for vår kultur. F.eks. hevdes de egyptiske pyramider å ha blitt til slik.

Boken påstår de fremmede vesener har to gode grunner til å holde kontroll med vår verden:

Først for å forhindre at en eventuell atomkrig på vår klode blir så omfattende at de øvrige planeter blir skadelidende. Til dette benyttes en type stråler.

Dernest vil de fremmede vesener verne menneskeheten for følgende av en altødeleggende atomeksplosjon. UFO-vesenene arbeider derfor for å få samlet de mennesker som er uskyldige i en slik atomulykke og frakte dem bort i et romskip - et slags interplanetær Noas ark - til en bedre verden slik at disse blir reddet.

I Adamskis fotspor har en rekke forfattere skrevet liknende bøker. Blant dem Dr. Frank E. Stranges og Daniel W. Fry. En av dem som har spekulert i denne interesse for UFOer er Eric van Däniken. Hans bøker har nådd store opplag på flere språk - også på norsk.

"UFO-religionen har to karaktertrekk: Først: De rapporter som stadig kommer på markedet overgår hverandre i fantasifulle beskrivelser av møter med romfarkoster og vesener i høyere utviklede verdener. Dette skjer gjennom spiritistiske medier og beskrivelsene minner mye om dårlig sciencefiction-stil.

Dernest: en pseudovitenskapelig forestillingsverden settes i sammenheng med den kristne troslæren. De spiritistiske seansene påstås å bringe budskaper og åpenbaringer fra åndevesener i andre planetverdener - som er identiske med Kristus-skikkelsen som ble menneske på vår jord i Jesu person. På den måten oppstår en mengde spiritistiske åpenbaringskilder som gjør det mulig å utgi hvilken som helst forestilling som en Kristusåpenbaring og knytte denne til en bibelsk åpenbaring.

Ettersom "UFO-religionen" fikk omfattende spredning i USA, undersøkte en gruppe sosiologer ved University og Minnesota en slik gruppe "UFO-troende". Undersøkelsesrapporten ble publisert med tittelen: "When Prophecy failed" (Da profetien slo feil). Temaet er: Hva hender når en religiøs gruppe etter en "åpenbaring" regner med at verden skal gå under på ett visst tidspunkt, og når denne profetien ikke går i oppfyllelse?

Marian Keech ledet den undersøkte gruppe hjemmehørende i Lake City ved Great Lake. Hun hevdet å ha fått beskjed av "åndevesnet" hun kalte Sananda fra planeten Clarion. Ifølge dette høyere åndsvesenet skulle Lake City bli oversvømt av Great Lake den 21. desember 1954. De eneste som skulle bli reddet var de troende tilsluttet Keech-gruppen. Disse skulle bli hentet av en "flygende tallerken" fra planeten Clarion.

Studentene fra Minnesotauniversitetet hadde sluttet seg til denne gruppen for å kunne foreta den hemmelige undersøkelsen som bl.a. besto i notater og båndopptak. Da både oversvømmelsen og den "flygende tallerkenen" uteble var det naturlig å tenke seg at gruppen mistet medlemmer. Dette skjedde ikke: De aller fleste holdt fast ved sin tro - holdt sammen og økte sin misjonsinnsats. Marian Keech hevdet å ha fått nye direktiver fra Sanada om at katastrofen var utsatt fordi Gud er nådig og budskapet om UFO-læren må spres mer før Gud kan la slikt skje.

Tilhengere av "UFO-religionen" har tro på at vesener fra andre planeter står bak vår jords prestasjoner og at disse vesener er menneskets redning. Det koples sammen med vårt moderne vitenskapelige verdensbilde.

UFO-religion for Fiskeridirektoratet

Agderposten 23/1 -81

Den 25. november 1980 hadde red. sekr. Gunnar Christensen i Fiskeridirektoratet et innlegg i pressen omhandlet UFO-saken.

Som representant for Norsk UFO Center burde jeg vel forlengst ha kommentert innlegget i Agderposten. Men jeg har hele tiden ikke vært riktig sikker på om Fiskeridirektiratets red. sekr. har ment dette alvorlig.

Selvsagt er det særdeles hyggelig å konstatere at det såmen er blitt interesse for UFO-saken i statsapparatet! Men at det skulle bli Fiskeridirektoratets ansvar er meg en gåte. Men alt kan visst gå an når det gjelder UFOer.

Men tilbake til herre Christensens innlegg. -Det ser ut til at hele opplysningsmaterialet er bygget på boken til den tyske religions- og kirkehistoriker Ernst Benz, "Nye religioner".

Spørsmålet er så om en slik viktig sak som UFO-problemet kan feies under teppet og i glemselens mørke, ved at en eller annen forståsegpåer stempler det som en slags religiøsitet. -Slikt er vel ikke en red. sekr. verdig. Endog ikke i Fiskeridepartementet? Og hva en tysk religionsforsker mener er vel alt for lite til å belyse saken.

Men som sant er: Det er fra enkelte fanatisk UFO "troende" fremkommet de merkeligste teorier og antakelser. Og Adamski var jo en av dem. Likedan grupper som det henvises til fra Amerika. Men innblanding av spiritisme og åndemaning.

Men derfra til nærmest å dømme UFO-saken som sådan nedenom og hjem, er allikevel en urett mot alle dem som virkelig seriøst deltar i problemløsningen (om det kan løses).

Red. sekr. Christensen (i Fiskeridirektoratet) har ved dette høvet ikke sett skogen for bare trær. Eller for å holde oss til Christensens eget fag; havet for bare fisk. Men ikke alle fisk er like, heller ikke er de alle spisendes. Slik også i UFO-sammenheng. Det er et u-utforsket hav av forskjellig viten. Viten som kanskje overgår all menneskelig forstand. Og det er ikke til å unngå at det i dette "hav" ferdes ukritiske ufologer og også vantro vitenskapsmenn. Jakten på sannheten skal vel ikke stanses av den grunn?

Oh hverken de religiøse eller vitenskapelige grublerier ser ut til å kunne stanse UFOene. Stadig flere observasjoner kommer for dagen verden over, uaktet av hva vi mener om dette eller hint. Og hovedproblemet når det gjelder UFOer er spørsmålet: HVA ER DET SOM OBSERVERES?

Det er dette som også herre Christensen burde vært interessert i. Ikke hva de forskjellige fanatikere kan stelle istand. For at en masse mennesker virkelig har sett merkelige ting, er der veldomumenterte rapporter om.

Til slutt: Jeg vil henstille til herr Christensen om å ta kontakt med den internasjonalt kjente ufolog, svensken K. Gøsta Rehn. Han har før sin tid som pensjonist vært amanuensis i Sveriges Kgl. Vattefallstyrelsen (om det kan imponere herre Christensen). Han har bl.a. gitt ut fire meget seriøse bøker om UFO.

Jeg tror jeg tør si at på dette felt ligger Sveriges Kgl. Vattenfallstyrelse kjempelangt foran det norske Fiskeridirektoratet.

Alf Thommassen

Vedrørende innlegg

«NUFOC - en forening for tallerken-troende ?»

Jeg må si jeg er så enig, så enig med Hans-Kurt Karlsen i hans innlegg i 1/81.

Det emne som han her kommer inn på burde vært sett nærmere på for lang tid tilbake. Som seriøs, og objektiv organisasjon kan NUFOC ikke komme med påstander i sitt organ om "at et humanoid er sett i USA "og at dette skremte vettet av visse personer o.l. Slikt bidrar kanskje til at vi får medlemmer som liker å høre og lese helsprøtt science-fiction-stoff, men vi får aldri noen støtte fra den seriøse vitenskap generelt, slik vi ønsker.
NUFOC har dessverre beveget seg i gal retning. Nr. 1/81 av IUF viser oss at vi er blitt en forening for romskip-troende. Vi tror på små menn fra planeter utenfor vårt solsystem.
Dette vil i hvertfall en utenforstående lett kunne konstatere!

Hvis vi skal kunne ha et håp om å bli anerkjent som seriøse forskere, må vi skrive om saker som ikke kommer med bastante påstander som "at et humanoid ble sett på bakketoppen og kom med raske skritt mot meg...". I beste Adamski-stil...! Nei. da anbefaler jeg Dag Ove Johansen med sine utmerkede science-fiction fortellinger; han lyver i alle fall ikke!

Det skulle ikke være nødvendig i dag å fortelle at seriøs ufologi ikke omhandler etterforskning å la Adamski, men er basert på nøktern og objektiv etterforskning som ikke har som formål å bevise at UFOer er utenomjordiske romskip, men å finne forklaringene på 100 % av rapportene, og ikke bare 93 - 95 % av disse.

Norsk UFO Center bør bli ferdig med å fortelle leserne av IUF at det finnes humanoider når man ikke har det ringeste bevis. Hvis man baserer historiene på amerikansk business - ja, da så!

Jeg ønsker at NUFOC skal bli et seriøst foretak som vi kan være stolt av internasjonalt sett, og da kan vi ikke gjøre som RUFON!!

Jan Sedeniussen

Til salgs for kr. 5,- pr. hefte:

UFO FORUM

Årgang 1973: nr. 1,2,3,4
1974: nr. 1,2,4,5
1975: nr. 2,3,4,5

RAPPORTNYTT

Årgang 1974: nr. 1,2,3,4,5
1975: nr. 1,2,3,4,5

INTERNT UFO FORUM

Årgang 1979: nr. 1,2,3,5
1980: nr. 1,2,3,4,5,6
(kun få av nr. 1)

Bestilles hos NUFOC Hovedkassen, boks 291, 4801 Arendal. Send ikke penger på forhånd, da enkelte hefter fort kan bli utsolgt. Regning vil medfølge pakken. Tillegg pr. ekspedisjon, kr. 5,- til porto og ekspedisjon.

NUFOCs REGNSKAP 1980

Gevinst- og tapskonto pr. 31/12 -80

UTGIFTER		INNTEKTER	
Internavisen	kr 5539,50	Medlemsgebyr	kr 19 400,-
Porto	2878,-	Gaver	230,-
Kontorsaker	354,65	Salg, blader	270,-
Trykksaker	5045,05		
Konvolutter	1409,75		
Kopier	1320,-		
Tidsskrifter	492,50		
Stønader:			
Globalseksjonen	1250,-		
SA	522,-		
Avd. Nord	300,-		
Overskudd	788,55		
	kr 19 900,-		kr 19 900,-

Status pr. 1/1 -81

AKTIVA		PASSIVA	
Postgiro innestående	kr. 3089,48	Ren formue	kr. 3089,48

Arendal den 31. desember 1980
5. januar 1981

Hans Aass
Regnskapsfører

Når vi kan vise et overskudd i regnskapet for 1980, så skyldes dette at regnskapet ble avsluttet den 31. desember 1980, og da hadde 44 stk. allerede betalt medlemsgebyret for 1981. Internavisen nr. 6 -80 ble betalt nå i januar, og kommer således i regnskapet for 1981.

Alle forstår da at driften av NUFOC gikk med underskudd i 1980, men det er ikke så ille som det høres ut. Vi var nemlig nødt til å trykke opp våre PLANHEFTER, FOLDERE og VEILEDNING for feltforskere. Disse trykksaker som vi nå har på lager i det nye året.

Regnskapet viser at Hovedkassen ikke har betalt for en eneste dråpe bensin, og ikke en eneste telefon er betalt. Våre feltforskere reiser ut i felten i sine egne biler, og de og andre toppledere må betale alle telefoner av egen lomme. Jeg tror jeg kan si at disse utgifter kan komme opp i tusener for enkelte. Eksempelvis kan nevnes at det kostet ca. 1200 kroner å få skiftet ut takpappen på det berømte Homborsundtaket. Dette betalte seksjonsleder Arne Pross Thommassen av private midler.

Hovedkassen har heller ikke hatt utgifter til teknisk utstyr i avdelingene. Vi må helt og holdent støtte oss til det utstyr og de instrumenter som medlemmene besitter privat. Via spørreskjemaene kan vi finne frem til det som måtte bli aktuelt i enhver situasjon.

Men ingen klager. Alle vi som er begeistret for UFO-saken tar dette som en hobby, og som med alle andre hobbier har vi selv kontroll over utgiftene.

Det ville koste en formue dersom vi skulle kjøpe de avanserte instrumenter som vi kan få bruk for (f.eks. for å undersøke merkene på Homborsundtaket), så det tør vi ikke tenke på foreløpig, men det hadde vært morsomt om avdelingene kunne få seg tildelt det aller mest nødvendige utstyret. Vi har opprettet et "støttefond". Her er selv det minste beløp velkommen. Meldingen om dette "støttefondet" i nr. 5 -80 hadde dessverre feil postgironummer. Det korrekte er 3 92 82 80.

Fra og med dette nummer av Internavisen vil det ligge ved et postgiroinnbetalingskort. La oss alle gå inn for at hver enkelt tryller frem et nytt medlem. Dersom dette ikke lykkes så kan jo kortet kastes eller kanskje (?) en tier eller to til Støttefondet.

Vel, vi vet alle at postkassene idag nesten strømmer over av tiggerbrev, så ta det ikke så høytidelig. Hovedkasserer må jo gjøre et forsøk så lenge det ikke koster oss noe. Tillat hovedkasserer å fremlegge en bønn: Dersom noen av dere skulle finne på å ville gi et bidrag til driften, så vennligst ikke send sjekk, bankgiro eller postanvisning, men send penger til vårt postgironummer. NUFOC har menlig ingen kontantkasse (det burde ingen organisasjoner ha, forresten), så jeg får bare ekstra bryderi med å videresende pengene til postgiroen. Vår eneste AKTIVA-post er det som til enhver tid er innestående der.

Arendal den 3. februar 1981

Hans Aass
Regnskapsfører

ASTRO-ARKEOLOGI
ved
Bjarno Finderup

Mytologiens skjulte teknologispråk

Overalt i fortidens skulpturer, tegninger, relieffer og myter, treffer vi på slangen. Av arkeologene er den forlengst anbrakt som symboler innen gudedyrkelsen, bl.a. symbol på djevelen, på legekunsten og f.eks. Apollons orakelsymbol. Åndsvitenskapsmannen Rudolf Steiner skrev i si sin tid at oraklene var stiftet av besøkende fra andre planeter, altså guder=himmelsønner. Selv mener jeg å ha påvist at oraklene i de fleste tilfellene var radiomottakere og sendere av "De himmelske budskaper". Dette vil jeg beskrive i en senere artikkel, hvor det også viser seg at slangen hadde et teknologisk formål i oraklet.

De gamle greske historieskrivere hadde rett da de skrev at hieroglyfferne kunne tydes på tre forskjellige måter. Den ene var et teknologisk skriftspråk, som for oss idag har stor betydning å få avslørt, da den muligens kan vise oss veien til den frie energi.

Bibelens Moses vokste opp i det egyptiske kongehus og fikk av samme årsak lært kunsten å skrive hieroglyffer. Man må gå ut fra at det var disse skrifttegn han skrev ned Genesis med (Første Mosebok). I Genesis kalles slangen for NAHACH, som betyr DEN KRAFT SOM SETTER LIVET I BEVEGELSE.

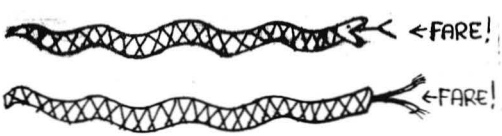

På dette punkt må astroarkeologien kunne være enig med vitenskapen som påstår at det va var elektrisitet som var kreften som startet livet på jorden. Nettopp slangen har vi tydet som symbolet på elektrisiteten. Den kraft som setter bevegelse og liv i elapparater, slik som radioer, pærer, freser, boremaskiner, osv.

På bakgrunn av de oversatte symboltegn kar kjemikeren og teknikeren Werner B. Isen, København, kikket på den greske myt mytologi og gjort en overraskende oppdagelse. Den greske gudinnen Pallas Athenes sølvskjold var i virkeligheten en solhulspeilgenerator. Det vil si et stort solhulspeil, med innebygget termoelement, til fremstilling av elektrisitet. I beretningen om Medusahodet som var omkranset av slanger, fortelles det hvor-

Dronning Neftys med solhulspeil og termobatteri på hodet, til fremstilling av elektrisitet.
Fra boken: Hieroglyfferne var hermeneutiske.

dan Perseus oppsøkte det skrekkelige uhyre Medusa. Han hugget hodet med slangene av og gav det til gudinnen Pallas Athene, som glad anbrakte det i sitt sølvskjold, hvor det fikk en magisk karft. Hver gang det i fortidens historie er snakk om trolldom og magi, kan man rolig gå ut fra at det er tale om elektrisitet. Men hva var det som i virkeligheten skjedde, da Pallas Athene anbrakte Medusahodet med slangehåret i solhulspeilet som sølvskjoldet var?

Ved å anbringe "hodet" (keramikk) i solens brennpunkt hvor det kan oppstå grader omkring 2000 grader Celsius, vil det i sveisestedene på Medusas "hår" sølv- og gulltråder, oppstå en lavspent jevnstrøm, sterk nok til å trekke en elfreser eller boremaskin. Nettopp dette beretter myten menlig også om. Da Medusahodet ble anbrakt, utsprang fra dets blod-elektrisitet den vingede hest Pegasus. Pegasus var en sfinks, eller rettere - en boremaskin med borekrone på hodet. Halen ledningen og vingen en fjær til start når den trykkes mot kroppen.

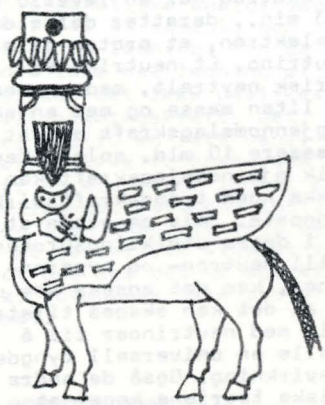

Iransk Sfinks som svarer til Pegasus, den vingete hest. Identisk med moderne boremaskiner. (Ill. fra F. Melhedegaards bok: Tut-Ankh-Amon har våknet.)

Leif Kjær, forfatteren til GUD KOM FRA ROMMET, tok utfordringen opp og fremstillet Pallas Athenes sølvskjold etter Isen og mytologiens anvisninger, dog med jerntråd og kobbertråd i stedet for gull og sølv. TUT-ANKH-AMON Instituttets sølvskjold beviste dermed at det virkelig kunne fremstille elektrisk strøm og at mytologiens dunkle språk og anvisninger er basert på teknologi og annet enn sagn og gamle røverhistorier. Fra Egypt og Peru kjennes lignende eksepler på elektrisitetsfremstilling. I Egypt er det dronning Neftys som bærer den på hodet. Foruten at termoelementet blir oppvarmet i brennpunktet blir det også avkjølet i bunnen av en porøs keramikkskål, hvor en kjølevæske langsomt siver ut. På samme måte kjøler man vin i Egypt den dag i dag.

UFOer bak jernteppet

Russerne har vært stille angående UFOer, men for ikke så lenge siden erklærte de at de avlytter lydsignaler fra rommet, i form av radiosignaler som kommer inn som impulser. De kommer tilbake mange ganger hver dag.

En rapport fra Moskva lyder: "Det kan ikke utelukkes at signalene utsendes av en høyere utviklet sivilasjon." (Ingen dårlig uttalelse av konservative, berømte forskere!)

Ifølge nyhetsbyrået Tass, har seriøse mottakere aldri tidligere fått inn disse signalene. Tass sier også at det er utelukket at det dreier seg om radioforstyrrelser.

Professor Samuel Kaplan ved Gorkiuniversitetet sier at det ikke er sikkert at signalene kommer fra de ytre deler av Uni-

forts. side 19

tyngdekraften og dens natur

Hvor kommer tyngdekraften fra?

Om man stiller et slikt spørsmål til vår tids klassiske vitenskapsmenn, kommer nok de fleste uten tvil til å svare at man utmerket godt vet at tyngdekraften kommer fra jorden selv, i form av en tiltrekningskraft. Vi har vel heller ingen grunn til å tvile på dette. Himmellegemene attraherer hverandre med en kraft som svarer til deres masse: ikke så rart at man mener at tyngdekraften er en tiltrekningskraft. Men når man skal forsøke å forklare hva denne tyngdekraften består av kommer man til kort. Det er umulig å forklare hva som stråler ut, fra f.eks. jorden, og som attraherer andre gjenstander. Derfor har det ikke vært noen annen løsning enn å forklare tyngdekraften som en integrert del av selve materien, og at den ikke kan skilles fra materien. Dette har lenge vært den allmene oppfatningen.

Imidlertid har et stadig stigende antall vitenskapsmenn, spesielt de siste 10-20 år, kommet til at denne forklaringen umulig kan dekke det virkelige forholdet. Tyngdekraften kan ikke forklares som en integrert del av materien, da den også eksisterer langt fra materiemassen selv. Dette har ført til at en må akseptere tyngdekraften som en kraft med selvstendig eksistens, som ganske sikkert oppstår ved et samarbeid mellom materiemasser. Det finnes en megde teorier om tyngdekraftens natur og virkningsmåte, og felles for dem alle er at de ennå ikke er bevist. Men på den annen side er heller ikke den klassiske tyngdekraftsteorien bevist. Dette betyr at så lenge en tyngdekraftsteori ikke er direkte motbevist, bør man ta hensyn til den, til man en dag finner en avgjørende løsning. Man står derfor idag med et utall nye tyngdekraftsteorier, faktisk nesten like mange teorier som tyngdekraftsforskere. Det er umulig å komme inn på alle teoriene, men man kan dele opp teoriene i ulike grupper.

Mekaniske teorier

Under denne gruppen kommer alle teorier som har tyngdekraften som en strøm av partikler som utgangspunkt. Slike partikler ansees å strømme gjennom verdensrommet i alle retninger og med samme styrke. En liten del av partiklene stopper eller mister en del av sin styrke, sin energi, når de treffer jorden, og derfor skulle en gjenstand treffes av flere partikler på den siden som vender ut mot verdensrommet, og overskuddsenergien trykker gjenstanden ned mot jorden. De mekaniske teoriene er de mest lettforståelige. Partiklene kalles f.eks. gravitoner, neutrinoer, radioner eller mitroner. Bortsett fra neutrinoer er disse partiklenes eksistens ikke bevist. Neutrinoets eksistens ble bevist av Clyde Cowan og Fredrick Reines ved Los Alamoslabratoriet, USA, i 1953. Et fritt neutron har en levetid på ca. 13 min., deretter deles det i et elektron, et proton eller et neutrino. Et neutrino er elektrisk nøytralt, med en uendelig liten masse og med en så stor gjennomslagskraft at det kan passere 10 mld. soler. Med en slik gjennomslagskraft kan dog ikke noen tyngdekraftsvirkning oppstå. Selv om store stjerner i deres utviklingsprosess blir til neutron- og hyperonstjerner, kan det ansees som umulig at det kan skapes tilstrekkelig med neutrinoer til å fremkalle en universell tyngdekraftsvirkning. Også de andre mekaniske teoriene mener at partikkelstrømmem i verdensrommet stammer fra himmellegemenes partikkelutstråling. Men om partiklene under passasjen mellom himmellegemene stopper eller mister en del av sin

energi, blir også energien i de resterende partiklene svakere, og til slutt skulle tyngdekraften opphøre. Man kan da innføre den hjelpeteorien at partiklene på sin ferd også får tilført energi, men da er det ikke lenger en mekanisk teori, men en feltteori. Til slutt skal det nevnes at flere partikkelteorier, bl.a. mitronteorien, også arbeider med partikler med negativ energi og negativt moment. Dette blir utførligere behandlet i en kommende artikkel.

Geometrisk rom - tidskrumning

Einsteins relativitetsteorier forklarer tyngdekraften som en krumning av rommet rundt himmellegemene, forstått på den måten at det er selve strukturen av det tomme rommet som krummes. Jo større et himmellegeme er, jo større er krumningen av rommet rundt det, og jo sterkere er tyngdekraften. Som bevis brukes bl.a. at lyset følger en krum bane når det passerer tett inntil et himmellegeme. Lysstrålene består av fotoner, som er uhyre små elektromagnetiske energikvanta. Fotoner har et moment, men ingen masse eller ladning. Men da fotonet ikke har ladning eller masse, kan det ikke påvirkes av en tiltrekkningskraft, det følger alltid en rett bane. Det er derfor ikke fotonene som følger en krum bane inntil et himmellegeme. Fotonene forflytter seg i en absolutt rett bane, meni et geometrisk krummet rom, så for oss ser det ut som at det er fotonenes bane som er krummet.

Frie energiteorier

Under denne gruppen kommer alle teorier som bygger på strømmer av homogene, ikke-kvantiserbare, ikke-korpuskulære energoformer. Forklaringen på tyngdekraftens opprinnelse ligner mye på den under mekaniske teorier. Energistrømmen blir svakere under passasjen av himmellegemene, en gjenstand mottar derfor en stor energimengde fra den siden som vender ut mot verdensrommet, og trykkes ned mot himmellegemet. Himmellegemets avgitte energi omformes til varme eller bevegelsesenergi. Derfor roterer nesten alle himmellegemer. Man kaller også energien fra rommet "sentripetalkraft", og energien fra himmellegemet "sentrifugalkraft". Mange av de vitenskapsmennene som har arbeidet med en praktisk utnyttelse av tyngdekraften har vært tilhengere av en fri energiteori.

Statiske feltteorier

Disse teoriene ligner på den relative teorien om romtidskrumning, men med et meget betydningsfullt unntak. Man antar nemlig at det ikke er rommet som krummes, men grunnfeltet, som har en annen verdi i nærheten av himmellegemene. Det geometriske rommet er bare en beregningsgrunn som i seg selv er tomt, og som derfor ikke kan krummes. Som beregningsgrunn kan man alltid anvende det euklidiske referansesystemet, dvs. et rettlinjet rom. De statiske romfeltene har sin største verdi ute i det tyngdekraftsfrie rommet, og sin minste verdi i nærheten av de største himmellegemene. Disse grunnfeltene er i seg selv ikke krefter eller energier, derimot er partiklenes krefter og energier avhengige av de grunnfeltene de befinner seg i.

Hvilken av disse teoriene er riktige? Det kan man idag ikke svare på og avgjøre med sikkerhet. Man kunne jo bli fristet til å si at alle teoriene inneholder noe av sannheten, og at kombinasjonen av dem kan gi en riktig løsning. I alle tilfelle gir hver teori for seg selv en

god hypotetisk forklaring på tyngdekraftens årsaker. Innenfor det europeiske tyngdekraftsforskningssenteret (CERG) arbeider man med alle teoriene, også på eksperimentell grunn, og vi kan med spenning se fram til resultatene av en slik fordomsfri forskning.

Kilde: Hans Lauritzen
Oversettelse: Odd Havik

UFOER BAK JERNTEPPET

forts. fra side 16

verset, men det finnes store muligheter for at de er sendt av en teknisk utviklet sivilasjon.

Professor Kaplan sa i sin kommentar at en sak er sikker - signalene kommer ikke fra en satellitt oppsendt fra jorden.

Mange UFO-saker i Sovjet kan jamføres med de amerikanske.

En av Sovjets fornemste UFO-forskere, dr. Felix Y Zigel, har sagt at flygende tallerkener faktisk forekommer og at de har skremt, skadd og til og med drept astronauter ute i rommet. Dr. Zigel kan ha ment de tre sovjetiske kosmonautene Dobrovolski, Patsayev og Volkov, som kom inn i et mystisk, sterkt magnetisk kraftfelt når de var på vei tilbake til jorden med Soyuz 11. Den offisielle kommentaren var at de hadde glemt å stenge kapselen skikkelig og at syre hadde lekket ut av kapselen.

Andre kosmonauter har rapportert UFOer, da de var på vei tilbake til jorden i 1965 (Pavel Belyayev og Alexei Leonov).

Kilde; The new Sightings 74
Sam Rozner

Kilde: UFO Information nr. 6 -80
Til norsk ved redaktøren.

Bokanmeldelse:

UFO og vitenskap

Som de fleste UFO-interesserte er kjent med, ble det publisert en bok i USA i 1969 med tittel: "Scientific Study of Uidentified Flying Objects" (New York, Bantam Books). USA's Air Force hadde gitt professor E. U. Condon fra University of Colorado, i oppdrag å foreta en vitenskapelig undersøkelse om UFO-fenomenet sett på bakgrunn av det arkivmateriale Air Force hadde fått inn gjennom over 15 år. Det var denne undersøkelse som ble offentliggjort i 1969 under overnevnte tittel. Konklusjonen i Condonrapporten var at det ikke fantes flygende tallerkener og at videre vitenskapelig arbeid for å løse UFO-gåten var bortkastet. På bakgrunn av denne rapporten avsluttet Air Force den offisielle politikk med innsamling av data angående UFOer. Condon-rapporten ble sterkt kritisert fra vitenskapelig hold for de uvitenskapelige framgangsmåter som ble benyttet for å "slå ihjel" UFO-observasjonene.

I det samme tidsrom som det ble arbeidet med Condon-rapporten, arbeidet to professorer med å få arrangert en vitenskapelig konferanse der UFO-problematikken skulle drøftes. De to professorene var Thorton Page, astronomiprofessor ved Wesleyan University og vitenskapelig rådgiver ved NASA Manned Spacecraft Center, Houston, Texas, og Carl Sagan, astronomiprofessor og Director, Laboratory for Planetary Studies, Cornell University, Ithaca, New York.
Konferansen skulle organiseres gjennom the American Association for the Advancement of Science (AAAS). Tanken om en slik vitenskapelig konferanse vakte sterk motstand, særlig blant flere eldre vitenskapsmenn. Brev, der

man forlangte at konferansen skulle kanselleres, ble skrevet til styret i AAAS. Da dette ikke hjalp, ble det sendt brev til kongressmenn, og til og med til vise-presidenten i USA med bønn om at konferansen ikke måtte finne sted. Walter Orr Roberts klarte på vegne av AAAS å hindre kanselleringen. Den 26. og 27. desember 1969 ble konferansen holdt i Boston, Massachusetts. Det er min personlige oppfatning at denne konferanse er en av de viktigste vitenskapelige vurderinger av UFO-fenomenet som finnes. Professorene Carl Sagan og Thornton Page utgav en bok etter konferansen. Vi får her innleggene til de forskjellige vitenskapsmenn, samt referat fra debatten etterpå. Jeg vil her referere tittelen på de forskjellige kapitlene for å illustrere bredden i hva boken tar opp:

PART 1 - BACKGROUND
1 Education and the UFO Phenomenon
2 Historical Perspectives: Photos of UFO's
3 Astronomers' Views of UFO's

PART 2 - OBSERVATIONS
4 Twenty-one Years of UFO Reports
5 Svience in Default: Twenty-two Years of Inadequate UFO Investigations
6 UFO's - The Modern Myth
7 Unusual Radar Echoes
8 Motion Pictures of UFO's

PART 3 - SOCIAL AND PSYCHOLOGICAL ASPECTS
9 Sociological Perspectives on UFO Reports
10 Psychology and Epistemology of UFO Interpretations
11 Psychiatry and UFO Reports
12 On the Abilties and Limitations of Witnesses of UFO's and Similar Phenomena
13 Influence of the Press and Other Mass Media

PART 4 - RETROSPECTIVE AND PERSPECTIVE
14 UFO's: The Extraterrestrial & Other Hypotheses
15 The Nature of Scientific Evidence: A Summary

ADDENDUM
Discussion Reportet by the Editors

Konklusjoner kan være vanskelige å trekke fra boka. Noen av vitenskapsmennene mener de har støtt på et merkelig fenomen, mens andre blankt avviser dette. Verdien i boka er at den gir et innblikk i forskjellige eksperters vurderinger omkring en så uvanlig sak som UFO-fenomener. Man får her UFO-problematikken belyst fra mange sider, fra fysikerens til psykologens.

Boka er på engelsk, men språket er lettlest. Tungt vitenskapelig språk er for det meste unngått, og det er mulig å lese boka uten spesielle forkunnskaper. Personlig mener jeg at boka er en av de viktigste vitenskapelige bøker om UFO-emnet som er utgitt.

Carl Sagan and Thornton Page:
"UFO's - A Scientific Debate"
Cornell University Press,
Ithaca and London, 1972.
ISBN 0-8014-0740-0

TOR OSKAR SÆTRE

støttefond

Hovedkassen
Boks 291 4801 Arendal
Postgirokonto 3 92 82 80

LIV I UNIVERSET

Av Bjørn Arnfinn Godtland, Brauter gård, 2250 Roverud

Kilde: Amatørastronomen

DEL 1

INNLEDNING

Søndag 20. juli 1969 landet Apollo 11's månelandingsfartøy, Eagle, i Stillhetens hav på vår nærmeste nabo i rommet, Månen. Ombord i månelandingsfartøyet var to mennesker, astronautene Neil Armstrong og Edvin Aldrin. Neste dag, mandag 21. juli, besteg Neil Armstrong måneoverflaten som det første mennesket i historien. På det siste trappetrinnet uttalte han: "Dette er et lite skritt for et menneske, men et stort skritt for menneskeheten." Så sto han på månen. Klokken var 03.56.20 mandag 21. juli 1969.

Denne pionerbedrift som for lengst har fått innpass i historiebøkene på skolen, står som den mest imponerende i vår teknisk-naturvitenskapelige utvikling, og er et lysende eksempel på hva det menneskelige intellekt kan formå. Senere har flere astronauter landet på vår nær 4,6 milliarder år gamle nabo i rommet. Og atter andre enemerker er tatt i øyesyn. Sonder har landet på naboplanetene Mars og Venus og returnert data om planetenes fysikalske og kjemikalske forhold. Merkur, den innerste planeten i vårt solsystem, er blitt fotografert på kloss hold og er nå bedre kjent enn Månen var for ganske kort tid tilbake. Både Jupiter og Saturn er gransket av romsonder, og nå står de ytre planetene Uranus, Neptun og Pluto for tur.

Slik vil det fortsette. Den søkende tanke vil som tidligere være en svøpe som driver oss utover mot ny erkjennelse og besvare uløste spørsmål. Grensene for vår tumleplass i rommet vil skyves utover: stadig fjernere deler av solsystemet - og når den tid kommer, også utenfor det - vil det bli oppsøkt og utforsket.

Av alle de spørsmål sondene er programmert for å besvare, er det i særdeleshet ett som går igjen, nemlig det klassiske: Er det liv der ute? Og i så fall: I hvilken form? Hva svaret er, er det foreløpig ingen gitt å vite, men dristige hypoteser er ikke mangelvare. Men hittil har romsondene bare påvist gold livløshet. Det behøver likevel ikke å bety så mye. Lenger ute, utenfor solsystemet, er spørsmålet like åpent, og stjernene vil fortsette å blinke like hemmelighetsfullt og påkalle vår undring.

HISTORISK TILBAKEBLIKK

Tanken om liv i universet er ikke av ny dato. Spørsmålet om bebodde kloder med andre vesener kan føres langt tilbake i tiden, kanskje helt til førhistorisk tid. I mange gamle kulturer forestilte man seg at sjelen etter døden vandret til solen, månen eller stjernene, dvs. at disse verdener var befolket med sjeler.

De gamle greske filiosofene tumlet også med tanken. Anaxagoras (499 - 428 f.Kr.) som også skal ha foregrepet det heliosentriske verdensbildet, forestilte seg Månen som en verden bebodd av fornuftsvesener. En annen greker, Metrodoros, som var elev av Epikur, sa engang at å betrakte jorden som den eneste bebodde planet i verdensrommet var like meningsløst som å påstå at en bonde som sådde korn i en

stor åker bare ville få ett eneste korn til å spire og vokse opp.

I nyere tid, i renessansen, fikk en frimodig filosof ved navn Giordana Bruno en dramatisk skjebne for å ha næret tanken. Han mente det godt kunne finnes verdener med liv ute i kosmos, en overbevisning han arbeidet hardt for å utbre, ja, så hardt at inkvisisjonen i Venezia fant det tryggest å binde ham til en stake og lage et bål under ham. Det skjedde den 17. februar år 1600. Bruno er den første og heldigvis eneste martyr for tanken om pluralitet i kosmos, hva liv angår.

Idag har vel de aller fleste vitenskapsmenn akseptert denne tanken. Også innen kirken er den akseptert. Bare få nålevende teologer synes at tanken på intelligente vesener utenfor jorden er i strid med fundamentale trossetninger i deres religion.

HVA ER LIV?

Ettersom denne artikkelen tar sikte på å formidle noen spredte betraktninger over temaet "liv i verdensrommet", kan det være på sin plass å si litt om hva liv er. Det første man kan gjøre er å spørre etter forskjellen på levende og død materie. Dette spørsmålet kan ved første øyekast fortone seg lett, men det er det ikke. Faktisk synes det som om forskjellen blir mer og mer utvisket jo lenger en følger den biologiske utvikling tilbake. Virus er f.eks. noen av de mest primitive skapninger vi kjenner. De er så små at de ikke lar seg studere i vanlige optiske mikroskop, men krever elektronmikroskop. Blant virus er det særlig en type som har fått mye oppmerksomhet, det såkalte tobakksmosaikk-viruset, og dette har gitt interessante perspektiver.

Virkemåten til tobakksmosaikkviruset er nå i store trekk kjent. Det angriper så vel mennesker som tobakksplanter på en spesiell måte. Etter å ha festet seg til utsiden av en celle, blir innholdet i viruset sprøytet inn i den angrepne cellen. Inne i cellen oppstår det så en slags kamp. Nukleinsyrene i cellens kromosoner gir instrukser til proteinene i cellelegemet om å fortsette sine funksjoner slik de gjorde før angrepet. Men det inntrengte virusinnholdet vil ha disse proteinene til egne formål, og hvis det vinner kampen om proteinene vil ikke cellen kunne fungere slik den gjorde. Resultatet kan være en ukontrollert vekst, noe som resulterer i kreft.

Til tross for den antipati som disse små virusskapningene jo må vekke, har de dog vunnet atskillig sympati hos enkelte biokjemikere som mener at nettopp disse kan besitte nøkkelen til livets gåte. Et forsøk i 1955 av to amerikanske biokjemikere, H.F. Conrat og R. Williams, viser hvorfor. Forsøket kan til en viss grad betegnes som produksjon av en levende organisme. Ved hjelp av en kjemisk prosess greide de to forskerne å skille virusets indre fra dets ytre - nukleinsyreinnholdet fra proteinskinnet. Av dette ble det så laget to vannløsninger. Nå viste det seg at disse løsningene oppviste en nøyaktig likhet med løsninger dannet av uorganiske molekyler, f.eks. store molekyler blandet i vann. De to løsningene ble blandet sammen, og da begynte proteinmolekylene å vinde seg rundt aminosyremolekylene og snart var det atter virus å se i mikroskopet. De ble med andre ord rekrystallisert eller gjendannet. De nye virusene gikk snart til angrep på friske celler, tilsynelatende uaffisert av sin fortid, og snart var det dannet flere hundre nye viruser. Nå må det underskrekes at byggestenene som ble brukt til å gjendanne virusene var naturens eget verk - de var ikke frembrakt kunstig ved synteser av grunnstoffene.

Optimistiske forskere hevder likevel at det innen overskuelig framtid vil gjøres så store nyvinninger i biokjemien at molekylene som bygger opp virusene vil la seg kunne fremstille i laboratoriet. Kanskje vil man kunne framstille liv slik det i tidenes morgen oppsto på vår egen planet for ca. 3-4 milliarder år siden.

LIVETS OPPRINNELSE PÅ JORDEN

Hvordan oppsto egentlig livet her på jorden for lenge, lenge siden? Selv idag må vi innrømme at det er store huller i vår viten på dette området. Man antar at det i tiden etter jordens dannelse var en meget høy temperatur på overflaten. Gass som boblet opp fra jordens indre ga opphav til en atmosfære. Denne atmosfæren var reduserende, dvs. rik på hydrogen. Etter hvert inngikk hydrogenet i forbindelser med andre stoffer som var tilstede, f.eks. karbon, nitrogen og kanskje oksygen. Dermed ble det dannet gasser som metan, ammoniakk og vanndamp i tillegg til den overveiende hydrogengassen. I denne atmosfæren var det rikelig tilgang av energi. Solen bidro med sin stråling, i atmosfæren var det hyppige elektriske utladninger, mens jorden avgå store mengder radioaktiv stråling og varme fra vulkansk aktivitet. Det var altså et allsidig og interessant kjemisk miljø.

Et slikt miljø ble i 1953 forsøkt simulert av to amerikanske forskere, H. Urey og S. Miller. De fylte en sterilisert glassbeholder med en lignende atmosfære. På bunnen av flasken var det vann som skulle representere det primitive hav. Så lot man innholdet bli utsatt for elektriske utladninger en ukes tid. Vannet i flasken ble brunfarget, og innholdet nærmere analysert. Og dette ga interessante resultater. For første gang hadde man syntetisert aminosyrer - de fundamentale byggestenene i proteiner eller eggehvitestoffene.

I årene som har gått siden den gang har forsøket vært gjentatt i ulike varianter i en rekke laboratorier, og en mengde molekyler er blitt syntetisert, f.eks. karbohydrater, fettsyrer, ja, til og med viktige komponenter i DNA-arvestoffet er blitt framstilt. Men liv er ennå ikke frambrakt i noe jordisk laboratorium.

Det er likevel mange som tror det er slik det har foregått. Disse molekylene som har blitt ført ut i det grunne havet har på en eller annen måte klumpet seg sammen, og den første enhet med metabolisme eller stoffskifte og evne til å reprodusere seg selv, oppsto.

Men det finnes også andre teorier for hvordan livet har oppstått her på jorden. En slik teori er den såkalte pansperma-teorien. En tysk lege ved navn Richter framsatte på bakgrunn av en bok om mangfoldet av beboelige verdener i verdensrommet skrevet av franskmannen Flammarion, den mulighet at spiren til livet var kommet utenfra til jorden. Senere fikk denne tanken en varm talsmann i den svenske professor Svante Arrhenius i begynnelsen av vårt århundre. Han tenkte seg at livet på jorden var oppstått ved at ultramikrober festet til og skjermet av støvpartikler var blitt båret gjennom verdensrommet av lystrykket. Teorien har naturlig nok møtt mye motbør. Det har bl.a. vist seg at det ikke fins noen mekenisme som kan besørge transporten fra et planetsystem til et annet. Det omtalte lystrykket er alt for lite. Dessuten er det vanskelig å forestille seg hvordan slike livskim skulle greie å overleve lange interstellare ferder.

Men teorien om at livet opprinnelig ikke oppsto her på jorden, men et annet sted i universet, er igjen aktualisert av den kjente astronomen Fred Hoyle. Han finner det mer sannsynlig at kompliserte molekyler

skal kunne dannes inne i de sto store, beskyttede interstellare skyene enn i en gryende planet-atmosfære. Observasjoner har også vist at slike molekyler fins ute i rommet. Kanskje var det en form for liv til stede i den skyen solsystemet kondenserte ut ifra, eller er livet brajt hit f.eks. av en komet?

For ikke å ha utelukket noen muligheter, skal det også nevnes at enkelte tror livet er brakt hit av andre sivilasjoner. Men dette betyr bare at vi må forklare andre sivilasjoners opprinnelse, osv.. Og spørsmålet om jorden har vært besøkt av "individer" utenfra skal vi ikke ta opp her!

ANDRE PLANETSYSTEMER

La oss betrakte spørsmålet om liv i universet fra noen forskjellige vinkler og se hvordan hypotesen kan underbygges og gjøres sannsynlig. Vi skal først se det fra en astronomisk synsvinkel.

Det første en må spørre etter, er om det eksisterer andre planetsystemer, siden det jo er naturlig å forutsette at disse må være bærere av liv. Nå er det ikke bare å sette en sterk kikkert foran øyet og rette den mot stjernene. Planeter kan ikke observeres direkte: stjernene er for langt unna og planetene for lyssvake. En planet på størrelse med Jupiter, vil nok kunne observeres på store avstander, men den vil drukne i lyset fra solen på grunn av den store forskjellen i lysstyrke.

Visuelle observasjoner av de nærmeste stjernene har vist at de fleste stjerner er doble eller multiple. Det er ikke alltid det lar seg gjøre å oppløse stjernen i sine eventuelle komponenter. Spektroskopiske dobbelstjerner avslører seg ved at spektralinjene forskyver seg på en periodisk måte fram og tilbake omkring en middelverdi, et utslag av såkalt Dopplereffekt.

Andre stjerner kan oppvise en slingrete bevegelse gjennom rommet, en oscillasjon om en ellers rett bevegelsesretning. Dette må bety at stjernen er utsatt for tyngdekraftspåvirkning fra et usynlig legeme i bane rundt stjernen.

BARNARDS STJERNE

En slik tilsynelatende slingring har man funnet i egenbevegelsen til en av våre nærmeste stjerner, Barnards stjerne i stjernebildet Ophiucus. Astronomen Peter van de Kamp ved Sproul observatoriet i Pennsylvania har studert denne stjernen inngående, og i 60-årene presenterte han flere mulige løsninger av baneproblemet. Det kan f.eks. tenkes at det kretser et legeme med 80 % av Jupiters masse rundt Barnards stjerne i en avstand av 25 astronomiske enheter. Men observasjonsdataene er høyst usikre, og van de Kamp er blitt imøtegått av en rekke astronomer.

ROTASJON

Ilikhet med planetene roterer stjernene om sin egen akse. Astronomen Otto Struve var en av de første som studerte rotasjonen til de forskjellige stjernene, og overraskende nok fant han en betydelig forskjell mellom "tidlige" hovedseriestjerner, dvs. stjerner med stor masse, og "sene" spektraltyper, stjerner med liten masse. Det er forøvrig en ganske brå overgang mellom disse to gruppene når det gjelder rotasjonen. Dette kan tyde på at stjerner med liten masse har overført rotasjonen, eller riktigere: rotasjonsmpmentet eller spinnet, til legemer som kretser rundt stjernene. I vårt eget solsystem har sola 99,9 % av den samlede massen, men bare 1 % av spinnet.

Del 2 av denne artikkelen bringes i neste nummer.

EN PRØVETUR MED SOM EN KURIOSITET

VERDENS FØRSTE FLYGENDE TALLERKEN

Av INGVAR LARSSON

Etter hva det opplyses fra USA er den flygende tallerken blitt til virkelighet. Det er ingen mars- eller venusianer som har landet på jorden med den, men det amerikanske flyvåpen.

Prosjektet for byggingen av en flygende tallerken ble påbegynt i Canada for noen år siden, men måtte stoppes på grunn av en bevilgning på 100 millioner dollar som ikke kunne gis.
Amerikanerne ble interessert i prosjektet, og resonnerte som så at det ville bli billigere å spekulere med 100 millioner dollar på framtidens kanskje hurtigste fly-modell, enn å legge ut 3 milliarder dollar på nye flyplasser med lange startbaner for våre konvensjonelle fly-typer.

Den flygende tallerken behøver ingen flyplass eller asfalterte baner, men kan lande eller ta av hvor som helst hvor det finnes en liten flat plass.

Amerikanernes flygende tallerken som nylig ble prøvet med stort hell, og under den største hemmelighet, ligner to skåler som er vendt mot hverandre, og er 20 meter i diameter. Den ligner ved første øyekast en veritabel diskos. En form som de gamle grekere tidlig innså var den mest ideelle for en flygende gjenstand.

Tallerkenens ytre lag består av metallet titanium som er et kostbart metall, og som tåler meget høye temperaturer, og er atskillig lettere enn stål.

Piloten er plassert liggende på en slags madrass i en glasskuppel på tallerkenens øvre del. Kuppelen hviler på kulelagre og kan svinge fritt rundt, men kan også låses fast i en stilling etter behag.

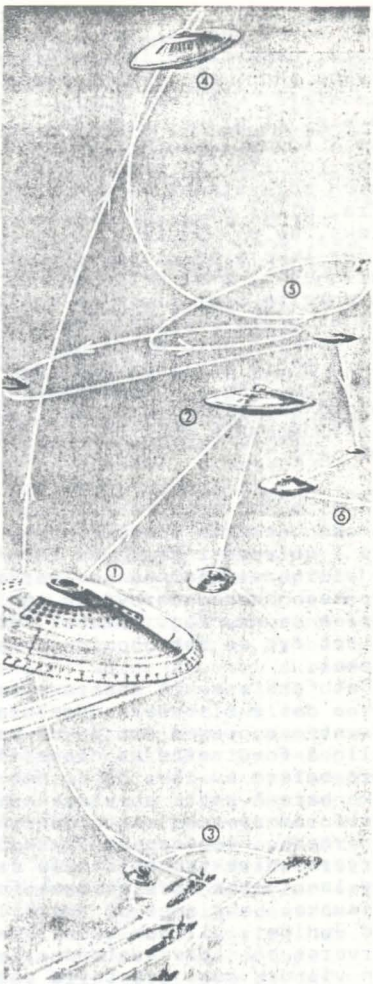

Ved en prøveflyging oppdaget piloten til den første flygende tallerken en samling av torpedobåter 1. Ved 2 presset han maskinen opp, fløy i noen sløyfer over vannflaten 3, steg så med det dobbelte av lydens hastighet til 4, hvor hans maskin gjorde en av de berømte lynrappe vendinger. Etter noen manøvringer 5, fløy han med rykkevise kursendringer 6, tilbake til prøvefeltet.

Hele tallerkenens nedre pari er opptatt av en brenselstank som er beregnet å kunne inneholde nok brensel til en fire timers flukt med en fart av 3000 km/t.

Over brenselstanken er det en annen tank for komprimert luft. Brennstoffet sprutes under høyt trykk inn i åtte forskjellige eksplosjonskamre. Etter eksplosjonen ledes trykket ut i 24 kanaler som sprer seg ut i tallerkenens kropp. Tallerkenen har således åtte forskjellige rakettaggregater som kan settes i virksomhet eller stenges etter ønske av piloten.

Ved utblåsningsrørene i tallerkenens ytterkant er det arrangert styreklaffer som kan løftes eller senkes. Er alle klaffene senket nedover, og alle aggregater i gang, oppstår det et overtrykk under maskinen og et undertrykk på oversiden som bevirker at maskinen stiger loddrett opp i luften.

Den amerikanske prøveflygeren Bernari McNeil som har prøvd tallerkenen, konstaterte at dens stigeevne var fantastisk. Han fløy rett opp til 16 000 meter, og kunne manøvrere alle veier etter ønske.

McNeil fortalte etter prøveturen at det var den mest vidunderlige flytur han hadde hatt. Han kom lett opp i en fart av 2600 km/t, og kunne manøvrere nøyaktig som han ønsket det bare ved å stenge eller åpne bestemte klaffer eller aggregater.

"Teknikk for alle" nr. 2 1958

Vi har valgt å ta med denne artikkelen fra 1958 som en kuriositet, og innsenderen som kom over den ved en loftsrydding skriver bl.a.: "Endelig er UFO-gåten løst! Selvfølgelig var det noen amerikanske greier som har lurt oss i alle disse årene! Helt siden 1958 har altså amerikanerne hatt flyvende tallerkener. Hvis man skal tro på artikkelen i et den gang seriøst blad som var kjent for å presentere siste nytt innen teknikken. Nå! Det var jo en lettelse... I alle fall sender jeg kuriosiumet til Internt UFO Forum. Kanskje det vil ha en eller annen form for interesse.
Man kan i alle fall spekulere over hva tanken bak artikkelen var. Var det et ledd i det amerikanske flyvåpens forvirringstaktikk vedrørende UFO-saken? Eller var det noe i dette prosjektet? Har vi strevet forgjeves i alle disse årene?"

NYTT FRA

ORGANISASJONEN

FELTSEKSJON L har opprettet egen fotoseksjon med Kjell Risholm som leder.
Denne seksjonen vil gi råd og vink om fotografering, og ta på seg fototekniske oppgaver (fotografering, reproduksjon, fremkalling av film, kopiering av bilder, osv.)
Veiledning ved kjøp og salg av utstyr.
Fotoseksjonen er interessert i bilder som kan distribueres.

Tidligere leder for forskningsseksjonen i Trondheim, Erling P. P. Strand, har flyttet til Oslo.
Ny leder er:
Johan Hjelvik
Stud. post 80
7034 Trondheim-NTH